

Szeptember tizenhetediké van. Három nap telt el a bénító, hihetetlen hír óta. Nem tudok órá múlt időben gondolni. Múzeum utcai kis világunkban nem tudok úgy eligazodni, hogy egy hely üres. Nem tudok összszekapcsolni a nevével olyan rettenetes fogalmakat, hogy „féktávolságon belül”, meg a többi, még rettenetesebb szót.

Jelen van, szeretjük ugyanúgy, mint eddig. De mostantól kezdve fájó, felsebzett lelkiismerettel. Mert azt gondoltuk, hogy még nagyon sok időnk van. „Oly dús, pazarló az ifjú remény, örökké nem hiszi ugyan, hogy éljen, de jó sokáig...” Ő, sokmindenről meg fogjuk még hallgatni az ő higgadt, körültekintő, világosságot gyűjtő véleményét. Gondoltuk, hogy ráérünk még a személyesebb témákkal, hiszen annyi rendbehozni való problémát árasztanak ránk a napok. Mert ő az, aki mindig készségesen beleéli magát bármelyikünk szakmai gondjaiba. Két mondatból jobban ért, mint más egy egész értekezletből. Már veszi is elő a ceruzát, je-

UGHY JENŐ

1922—1967

gyez, rajzol, dönt, hogyan csináljuk. Vitákra emlékezem, ahol *more patrio* söpörtük le egymás véleményét az asztalról. Az övét nem lehetett; amit mondott, igaz volt.

És az ő gondoljai? Tudtuk, hogy *mostmár igazán minden rendben lesz*. Ezért is sokszorosan nehéz most elbúcsúznunk tőle.

Hogy örültünk az elisme-

résnek, a kivívott sikerének. *Ezer falusi lakos és a könyv* — mennyi alkotó gondolatot és mennyi szoros munkaórát áldozott erre a példamutató tanulmányra. A művelődés bármelyik munkása évekre szóló programot szerkeszthet magának azokból az összefüggésekből, amelyeket ő derített fel elsőnek.

Ő maga is mennyi új tennivalót fedezett fel, míg ezt a könyvet írta. Tervezte a folytatást, átfogó vizsgálatainak továbbfejlesztését...

Tanúi voltunk munkakedve megsokszorozódásának. Nemcsak mi, Széchenyi Könyvtár-beli barátai, hanem minden falu, város, ahová elment, hogy tanácsot adjon, érveljen az új, a jó mellett.

Nem akarjuk kisajátítani a gyászt mi, a Könyvtártudományi és Módszertani Központ munkatársai. Mindenkinek részt engedünk belőle, akinek találkozása volt vele, akárcsak egyetlen jó szó erejéig. Aki adhatott neki, vagy kaphatott tőle emberségből akárcsak egy csöppnyit is.

V. B.

A NAGY OKTÓBERI SZOCIALISTA FORRADALOM 50. ÉVFORDULÓJA alkalmából megrendezésre kerülő ünnepségek és rendezvények műsorának összeállításához a *Kazincbarcikai Városi Könyvtár* irodalomjegyzéket készített, amely 26 témakörből 371 könyv címét tartalmazza. Elkészítette továbbá a Nagy Októberi Szocialista Forradalom eseménynaptárát, valamint a Szovjetunió történetének, fejlődésének és a világbéke fenntartásáért folytatott harcának dokumentumait tartalmazó könyvjegyzéket.

Ez évben fejezte be a könyvtár a *Kazincbarcika történetét* felölelő 15 kötetes várostörténet elkészítését is. A történeti leírást eredeti okmányok, fényképek egészítik ki, valamint kétkötetes helytörténeti bibliográfia. Utóbbi a könyvekben és sajtótermékekben fellelhető kazincbarcikai vonatkozású közleményeket tartalmazza.

A gyermekkönyvtár minden évben *Miért szeretem a gyermekkönyvtárat* címmel írásos pályázatot hirdet az általános iskola 8. osztályát végző olvasói részére. A legjobb pályamunkák szerzői jutalmat kapnak. A gyermekek beküldött írásából a könyvtár hasznos tudnivalókat, tapasztalatokat szerez a felnőtt könyvtárba átkerülő gyermekek könyvtári igényeire, kívánságaira vonatkozóan.

Készül a könyvtár *Alkalmi versek* kötetkatalógusának új, bővített kiadása is, mely az állami és egyéb társadalmi ünnepeken, felhasználható verseken kívül a leggyakoribb nevek viselőihez írott névnapi verseket is tartalmazni fogja. (P. A.)